

коя то сѫмъ до сега чулъ. Говореше сось едно хважрченіе страшно; расправяше съ рѣцѣ съ единъ отчаенъ начикъ, потеше сѫ голѣмъ потъ, и всрѣдъ единъ потокъ думи, които сѫ слѣдваха безъ да сѫ завржзватъ видвахме да приминатъ тукъ тамъ думитъ електрика, машина Волтаическа, електромагнитъ, реофоръ, Електродъ и други ио непознати на слышатели тъ.

Г-вцы тъ сѫ подсмиваха лошичко; Пикардійки тъ ни отваряха голѣми очи и голѣми уста безъ да позинаятъ добрѣ отъ гдѣ иде това темно заслѣпеніе кое то тогава осѣщаха.

На послѣдокъ, както сичко сѫ свѣршва на тойзи свѣтъ, ученый-тъ стигна до край-тъ на прискаска та си.

» Добрѣ! Господиновцы, рѣче баба та, невинна причина на тая сцена,увѣрявамъ ви че нищо не видя.

— И азъ тжай рече единъ отъ Г-вцы тъ.

— И азъ никакъ, рече другой-тъ Г-иъ, и явно ече и риторъ-тъ не види по свѣтло отъ насъ.

» Самолюбіе то на пѣтникъ тъ сѫ бѣше умирило малко нѣщо; той притури още съ едно смущено лице че разбираше совсѣмъ игра та на Електрическій тъ телеграфъ, но му было мяично да истѣлку-